

explicari certe non poterit. Si vero dicuat Cartesiani motum corporeum ab anima vere produci, & animam, dato aliquo corporeo motu, vere & proprie agere, jam tota lis in solo nomine posita est, & cause occasionalis nomen usurpent, per nos licet; at revera in hypothesim influxus physici relabuntur.

Inst. 2. Saltem harmoniae præstabilitæ hypothesis ab enumeratis incommodis libera omnino est. Et quidem in hac hypothesis jam explicata humanum corpus independenter ab anima motus suos suorumque actuum seriem producit, & sic anima suarum cogitationum seriem elicit perinde ac si nulli corpori conjuncta esset. Itaque duo illi corporeorum motuum & cogitationum ordines simul eodemque tempore peraguntur, non quod anima in corpus, aut corpus in animam influere, agere, motusque suos imprimere ac transferre possit. Evanescit ergo prima difficultas, concipiendi scilicet qua ratione corpus in animam, & anima in corpus agat. Deinde harmonia illa præstabilita est tantum inter motus corporeos & perceptiones animæ, non vero inter appetitiones ejus. Evanescit ergo difficultas altera de voluntatis humanæ libertate. Ex his omnibus sic inferre licet. Hæc hypothesis longe probabilior est, in qua evanescunt difficultates influxus physici & causarum occasionalium hypothesibus communes; Atqui &c. Ergo &c. Resp. N. Min. Harmoniae præstabilitæ hypothesis non solum communes habet cum causarum occasionalium systemate difficul-